

Ian McEwan

SONSUZ
AŞK

roman

İngilizce aslından çeviren
ÜLKEM GÜRPINAR

Ian McEwan
SONSUZ AŞK

ÇAĞDAŞ DÜNYA YAZARLARI

Yayın Yönetmeni : İlknur Özdemir
Yayına Hazırlayan : Murat Uyrukulak
Dizgi : Gulay Yıldız
Duzelti : Fulya Tükel
Montaj : Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni : Semih Özcan

Kapak Baskı : Çetin Ofset
İç Baskı : Özal Basımevi
Cilt : ZE Ciltevi

Kapaktaki Resim : Jody Hewgill

1. basım : 2002

ISBN 975-07-0139-9

© Ian McEwan 1997 / Kesim Telif Hakları Ajansı
/ Can Yayınları Ltd. Şti. (1999)

Ian McEwan
SONSUZ AŞK

ROMAN

İngilizce aslından çeviren
ÜLKEM GÜRPİNAR

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33
web sayfamız: <http://www.canyayinlari.com>
e-posta: yuyinevi@canyayinlari.com

Özgün adı
Enduring Love

IAN McEWAN'ın
CAN YAYINLARI'NDAKİ
KİTAPLARI

AMSTERDAM'DA DÜELLO / *roman*
SONSUZ AŞK / *roman*

İngiliz romancılığının en önemli çağdaş yazarlarından biri olan *Ian McEwan*, 1948 yılında Aldershot, İngiltere’de doğdu. Babası subay olduğu için çocukluğunu Singapur ve Tripoli’de geçirdi. 1967 yılında, İngiltere’de, Sussex Üniversitesi’nde edebiyat okumaya başladı, daha sonra East Anglia Üniversitesi’nde yüksek lisans yaptı. Kırk yaşına vardığında yirmiden fazla kısa öykü, üç kısa roman, televizyon için üç öykü ve bir senaryo yazmıştı bile. 1975 yılında kısa öyküleri yayımlanan yazar *Somerset Maugham Ödülü*’nü kazandı. 1978 yılında yayımlanan *The Cement Garden* adlı romanı büyük yankı uyandırdı. *Yabancı Kucak* adlı romanı 1981 Booker Ödülü’ne aday gösterildiyse de eleştirmenlerin kanılarının aksine ödülü alamadı; bu durum edebiyat çevrelerinde tartışma konusu oldu. 1987 yılında *The Child in Time* adlı romanı ile bu kez *Whitbread Ödülü*’nü aldı. Daha sonra *Suçsuz* ve *Black Dogs* adlı kitapları yayımlanan yazar nihayet 1998 yılında *Amsterdam’da Düello* adlı romanıyla edebiyat çevrelerince 1981 yılında kendisine verilmesi gerektiği iddia edilen *Booker Ödülü*’nü kazandı. Müzik konusunda da bilgili olan *McEwan* müziğini Michael Berkeley’in bestelediği nükleer enerji karşıtı *Or Shall We Die* adlı bir oratoryonun sözlerinin de yazarıdır. Evli ve üç çocuk babası olan yazar halen Oxford’da yaşıyor.

Annalena'ya

BİR

Başlangıcı belirlemek hiç de zor değil. Gün ışığında bir saçlı meşenin altında oturuyor, güçlü, sert rüzgârdan biraz olsun korunuyorduk. Çimenlerin üstünde diz çökmüştüm, elimde bir tirbuşon vardı, Clarissa bana şişeyi uzatıyordu –1987 üretimi bir Daumas Gassac-. İşte bu, zaman haritasında her şeyin başlangıcını belirleyen andı: Elimi uzatmıştım, şişenin serin boynu ve siyah folyonun avucuma değdiği sırada, bir erkek çığlığı duyduk. Dönüp arazinin öbür tarafına baktığımızda tehlikeyi gördük. Bir sonraki sahnede, ona doğru koşuyordum. Çok keskin bir geçiş olmuştu: Ne tirbuşonu elimden atışımı, ne ayağa kalkışımı, ne karar alışı, ne de Clarissa'nın arkamdan seslenerek beni uyarışını anımsıyorum. Ne aptallık, meşenin dibinde, taze ilkbahar çimenlerinin üzerindeki mutluluğumuzdan fırlayıp koşarak bu öyküye ve labirentlerine dalmak hızla. Bağırta yeniden duyuldu, bir de funda çit boyunca uzanan koca ağaçlar arasında kükreyen rüzgârın güçsüzleştirdiği bir çocuk çığlığı. Daha hızlı koştum. Birdenbire, arazinin farklı noktalarından olay yerine doğru koşmakta olan dört adam daha beliriverdi.

Doksan metre kadar yukarıdan, daha önce hava akımlarının çalkantısında süzülüp daireler çizmesini, alçalıp yükselmesini izlediğimiz şahinin gözüyle bakıyorum kendimize: Kırk hektarlık bir arazinin ortasına doğru sessizce koşan beş adam. Ben rüzgârı arkama almış, güneydoğu yönünden geliyordum. Solda, iki yüz metre ötemde iki adam yan yana koşuyordu. Arazinin yolla birleşen güney ucunda-

ki çiti onaran çiftlik işçileriydi bunlar. Onların arkasından, bir o kadar uzaklıkta, arabasını kapısı ya da kapıları ardına kadar açık bir halde çimenliğin kenarına bırakmış olan sürücü John Logan geliyordu. Şu anda bildiklerimle, tam önümde, arazinin dört yüz metre ötedeki bir köşesinden, bir sıra kayın ağacının arasından fırlayarak rüzgâra atılan Jed Parry'nin görüntüsünü anımsamak tuhaf oluyor doğrusu. Şahinin gözünde Parry ve ben yeşil zemin üzerinde parlayan küçücük beyaz cisimlerdik, bu birleşmenin getireceği acıdan habersiz, iki âşık gibi koşuyorduk birbirimize doğru. Aklımızı yitirmemize neden olacak karşılaşmadan yalnızca birkaç dakika uzaktaydık, boyutlarını görmemizi engelle-yense yalnızca zaman değil, arazinin ortasında duran ve ta-banındaki o güçsüz, insanca acıyı inanılmaz ölçüde büyüten korkunç bir güçle bizi kendine çeken devdi.

Peki Clarissa ne yapıyordu? Hızla arazinin ortasına doğru yürüdüğünü söyledi. Koşma dürtüsüne nasıl karşı koyduğunu bilmiyorum. Her şey olup bittiğinde –anlatmak üzere olduğum olay, yani düşüş– neredeyse bize yetişmişti, gözlemci olarak iyi bir noktadaydı, aramıza katılmamış, halatlara ve bağirtılara karışmayıp, ölümcül işbirliği eksikliğimizin bir parçası olmayarak bizimle aynı yükü sırtlamamıştı. Betimlemelerim Clarissa'nın gördükleriyle, olayı izleyen saplantılı yeniden değerlendirmeler sırasında birbirimize anlattıklarımızla biçimlendi. 'Sonuç', ilkyazda biçilmeyi bekleyen bir arazide olanları açıklamak için uygun bir terim. 'Sonuç', ikinci ekin, mayıs ayındaki ilk biçilmeye hız kazanan büyüme.

Kendimi dizginliyorum, size vereceğim bilgiyi geciktiriyorum. Olayın öncesindeki anda kalıyorum, çünkü o anda farklı sonuçlara varmak hâlâ olasıydı, altı cismin bilardo masasının o bildik, sınırlı düzlemi gibi yeşil, düz bir alanda kavuşması şahinin gözünde rahatlatıcı bir geometri oluşturuyordu. Başlangıç koşulları, itiş gücü ve gücün yönü, bunları izleyecek tüm gidiş yollarını, çarpışma ve dönüş açılarını belirler; tepe lambasının ışığı da araziye, çuhayı ve üzerinde kımıldayan tüm cisimleri kuşkuyla yer bırakmayacak bir açıklıkla aydınlatır. Birbirimize yaklaşırken, henüz bir-

birimize değmemişken matematiksel bir zarafet sergilediğimizi sanıyorum. Konularımızın, bağıntılı uzaklıkların ve kerteriz noktalarının üzerinde duruyorum – çünkü yaşananlarla ilgili olarak açıkça kavrayabildiğim son şeylerdi bunlar.

Neye doğru koşuyorduk? Hiçbirimizin tam olarak bildiğini sanmıyorum. Ama yüzeysel yanıt, bir balondur. Bir çizgi film kahramanının sözlerini ya da düşüncelerini çevreleyen o küçük boşluk veya benzetme yapmak gerekirse, sıcak havayla şişen türden bir balon değildi bu. Yıldızların nükleer fırınında hidrojenin ısıtılıp biçimlendirilmesiyle ortaya çıkan helyumla, biz ve düşüncelerimiz de dahil olmak üzere, evrende çokluğun oluşumunu ve madde çeşitliliğini sağlamanın ilk adımı olan bu temel gazla dolu dev bir balondur.

Bir felakete doğru koşuyorduk, sıcaklığıyla kimlikleri ve yazgıları eritip yeniden biçimlendirecek bir tür fırını bu da. Balonun altında içinde bir erkek çocuğu olan bir sepet, sepetin yanında ise bir hayata asılmış yardım isteyen bir adam vardı.

Bu balon karşımıza çıkmasaydı da o gün unutulmaz bir gün olacaktı, ancak son derece güzel bir biçimde anılacaktı, çünkü o gün, Clarissa ile yedi yıllık birlikteliğimiz boyunca yaşadığımız en uzun ayrılıktan, altı haftalık bir ayrılıktan sonra yeniden bir araya geliyorduk. Heathrow'a doğru giderken yolda Covent Garden'a saparak, Carluccio's'a yakın, park etmenin kısmen yasal olduğu bir yer bulmuştum. İçeri girip bir piknik sepeti hazırladım, başrolde tezgâhtarın bir toprak fiçidan tahta bir kısıkaçla yakalayıp çıkardığı kocaman bir mozzarella topu vardı. Ayrıca siyah zeytin, karışık salata ve yuvarlak ekmek de satın aldım. Sonra aceleyle Long Acre'dan Bertram Rota's'a çıkarak Clarissa'nın doğum günü hediyesini teslim aldım. Dairemiz ve arabamız dışında o güne dek satın almış olduğum en pahalı şeydi bu. Yolda geriye doğru yürüdüğüm sırada, bu küçük kitabın eşine az rastlanırlılığı, kalın paket kâğıdının üzerinden hissedebildiğim bir sıcaklık yayıyordu sanki ortalığa.

Ian McEwan

SONSUZ AŞK

Joe Rose, altı haftalık bir ayrılıktan sonra Amerika'dan dönen sevgilisi *Clarissa* ile buluşmasını kutlamak üzere kent dışında bir piknik düzenlemiştir. İki sevgilinin baş başa geçirdikleri dakikaları, göklerde süzülen bir balon bozar. İçinde iki yolcu bulunan balon, kırlara inecek gibiyken ansızın yükselmeye başlar. Çevrede bulunan birkaç kişiyle birlikte *Joe* da yardımcı olmak üzere balona doğru koşar. Ancak hiçbiri, o anın ve onu izleyen trajik olayların, yaşamlarını ne kadar etkileyeceğini bilmemektedir. Balonu indirmek için halatlara asılanlardan biri yere düşerek ölür. Bu balon kazası, *Joe* ile *Clarissa*'nın yaşamlarına bir felâket gibi çöker. Yardıma koşan kişilerden biri olan *Parry*, tuhaf bir tutkuyla, hatta sapkınca bir aşkla bağlandığı *Joe*'nun hayatını cehenneme çevirir. Telefon ederek, mektuplar yazarak, peşine düşerek onu huzursuz eder, cinayetini, deliliğinin sınırına getirir. **Ian McEwan**, çağdaş edebiyatın kara büyüçüsü. Her romanında olduğu gibi *Sonsuz Aşk*'ta da okurunu şiddet, cinsel sapkınlık ve paranoya dolu dünyalarda gezdirmeyi başarıyor. İngiltere'nin önde gelen ödülllerinden '*Booker Roman Ödülü*'nü alan **Ian McEwan**, son yılların en başarılı romancılarından.

ISBN 975-07-0139-9

Kapaktaki resim: JODY HEWGILL

<http://www.canyayinlari.com>